

РЕШЕНИЕ

№ 3763

гр. София, 04.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **3339** по описа за **2013** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Комисията за регулиране на съобщенията чрез процесуалния ѝ представител срещу решение от 01.02.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 7 състав по нахд № 11475/2012г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 0064 от 10.02.2012 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв, за нарушение на чл. 335 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, вр. чл. 23 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна услуга /ФС/, вр. с чл. 9 от Раздел IV от Процедурата за преносимост на мобилни номера /Процедурата/ на основание чл. 335 вр. с чл. 336 от ЗЕС, във вр. чл. 23 от ФС, във вр. с чл. 9 от Раздел IV от Процедурата.

Като касационно основание се сочи неправилно приложение на закона- основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК.

Ответната страна – [фирма] чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните по делото доказателства, въззивният съд е приел, че [фирма] не е извършило деянието, описано в АУАН и НП, както и че в рамките на административно-наказателното производство не са нарушени административно-производствените правила.

Касационната инстанция споделя крайния извод на СРС за незаконосъобразност на наказателното постановление, но не и мотивите за това.

Съгласно чл. 30, ал. 2 от ФС приемащият доставчик може мотивирано да откаже преносимост в изчерпателно посочени случаи, т.е. не се допуска мълчалив отказ. Следователно неправилен е изводът на съда, че приемащият доставчик е имал правото да остави заявлението без разглеждане, без да излиза със специално писмено мотивирано становище. В случаите, когато заявлението не отговаря на предвидените изисквания, приемащият доставчик следва да даде 30-дневен срок за отстраняване на недостатъците. Ако те не бъдат отстранени, едва тогава процедурата се прекратява с изричен писмен отказ.

Независимо от това, касационната инстанция намира, че административно-наказващият орган не е установил пълно и изцяло относимата фактическа обстановка. Актосъставителят и административно-наказващият орган не са изследвали обстоятелството действително ли заявлението е съдържало непълни/неточни данни и дадена ли е възможност на заявителя да ги отстрани и в какъв срок. Освен това по делото са налице данни, че преносът на номера е бил осъществен впоследствие. Този факт и обстоятелствата свързани с него също не са били изяснени в административно-наказателното производство. В този смисъл е допуснато и нарушение на административно-производствените правила, като действителната фактическа обстановка не е напълно изяснена.

На следващо място, в АУАН и НП са цитирани няколко разпоредби във връзка с посочване на момента на нарушението, но административно-наказващият орган не е определил ясно и еднозначно датата на извършване на нарушението.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното съдебно решение е законосъобразно като краен резултат и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, IV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.02.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 7 състав по нахд № 11475/2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.